cantus ansambl

01

Koncertni ciklus Cantus Ansambla

SEZONA 2026./2027.

VOLARE, VOLARE

cantus ansambl

Zapratite nas na
društvenim mrežama.

WWW.CANTUS-ANSAMBL.COM
WWW.HDS.HR



01

Koncertni ciklus Cantus Ansambla
SEZONA 2026./2027.

VOLARE, VOLARE

Matilde Lazzaroni — MEZZOSOPRAN
Tommaso Ussardi — DIRIGENT

ICARUS ANSAMBL (ITALIJA)

—

Ponedjeljak | 12. listopada 2026. | 20.00 sati
Mala dvorana KD Vatroslava Lisinskog

cantus ansambl

PROGRAM

PAOLO PEREZZANI: ***Es muss sein! (Omaggio a Beethoven)***
za ansambl

FABIO CIFARIELLO CIARDI: ***Hind***
za ansambl

GIOVANNI VERRANDO: ***Dulle Griet***
za ansambl i elektroniku

NICOLA SANI: ***Per incantamento***
za mezzosopran, ansambl i elektroniku

MATILDE LAZZARONI — mezzosopran
MASSIMO MARCHI — elektronika uživo

HELENA SKLJAROV: ***Phenomenon****
za ansambl, video i elektroniku

/ *PRAIZVEDBA /

Na početku nove koncertne sezone, **CANTUS ANSAMBL** ugošćuje **ICARUS ANSAMBL,** nastavljajući umjetničko partnerstvo koje se od prvog nastupa talijanskog ansambla na Muzičkom biennalu Zagreb 2001. godine razvijalo kroz zajedničke projekte, gostovanja i razmjenu glazbenih iskustava između Hrvatske i Italije. Nakon prvog susreta u Zagrebu uslijedile su izvedbe na festivalu Milano Musica 2003. i festivalu Huddersfield 2004., dvije turneje po Meksiku te niz suradnji u Hrvatskoj i Italiji. Posebno mjesto u toj povijesti zauzima *East aka West* Riccarda Nove, projekt koji su Cantus i Icarus 2003. izveli zajedno s Neue Vocalsolisten iz Stuttgarta, a koji je 2005. prerastao u zajedničku produkciju s ansamblom Fabrica iz Trevisa. Suradnja se nastavila i tijekom sljedećih godina, među ostalim nastupima ansambla Icarus na Muzičkom biennalu Zagreb, koncertom u sklopu ciklusa *Cantus@ Lauba* 2017. te intenziviranjem zajedničkih projekata 2019., kada su se ansambli ponovno susreli na 30. Muzičkom biennalu Zagreb na koncertu posvećenom Ivanu Fedeleu, a potom i na Venecijanskom bijenalu, s programom posvećenim skladatelju Matteu Franceschiniju.

Najnovije poglavlje te suradnje otvorio je multimedijalni projekt *Voci vicine 2.0* Fabija Cifariella Ciardija, pasija za novinara, video, ansambl i elektroniku, praizvedena u srpnju 2024. na Mittelfestu u Cividaleu. U koprodukciji Icarus Ansambla i Mittelfesta, uz suradnju Festivala Nuova Consonanza i Cantus Ansambla, projekt je okupio glazbenike dvaju ansambala, a nakon praizvedbe u Italiji stigao je i u Zagreb.

Zagrebačka izvedba u Maloj dvorani Lisinskog 9. prosinca 2024. bila je dio Cantusove koncertne sezone, nakon čega je *Voci vicine 2.0* izvedena i u Bologni i Rimu.

U godini u kojoj Cantus Ansambl slavi 25. obljetnicu djelovanja, koncertom *Volare, Volare* ponovno stavlja naglasak na međunarodnu suradnju, u nastavku već započetog kreativnog dijaloga s Ansamblom Icarus koji traje već četvrt stoljeća. Na programu su autori čija su imena s Cantusom već povezana – među njima Fabio Cifariello Ciardi, ali i Nicola Sani i Giovanni Verrando – uz Paola Perezzanija te hrvatsku skladateljicu Helenu Skljarov, čije će novo djelo *Phenomenon* posvećeno Icarus Ansamblu na ovom koncertu doživjeti praizvedbu.

Uz nastup u Zagrebu, dirigent je zapisao: „Ono što me u ovom programu najviše privlači jest raznolikost perspektiva iz kojih se sagledava suvremena glazba. Pet djela otvaraju vrlo različite svjetove: sjećanje, govor, vizualnu umjetnost, elektroniku te odnos između ljudskog i umjetnog zvuka. Od Perezzanijeva dijaloga s Beethovenom do *Phenomenona*, program neprestano mijenja perspektivu iz koje slušamo. Upravo u tome, za mene leži i značenje naslova *Volare, volare*: ne u bijegu od stvarnosti, nego u pogledu na nju iz druge perspektive. Suvremena glazba može učiniti upravo to. Može promijeniti način na koji slušamo, preispitati ono što uzimamo zdravo za gotovo te uspostaviti nove veze između zvuka, slike, jezika i iskustva. Veliko mi je zadovoljstvo podijeliti ovaj program s Cantus Ansamblom i Icarus

Ansamblom, dvama sastavima snažnog umjetničkog identiteta i duboke predanosti glazbi našega vremena.“ (Tommaso Ussardi)

PAOLO PEREZZANI (Suzzara, 1955.) diplomirao je filozofiju na Sveučilištu u Bologni, a kompoziciju je studirao kod Salvatorea Sciarrina. Godine 1986. pohađao je tečajeve u Centru za računalnu sonologiju Sveučilišta u Padovi, a 1994. sudjelovao je na programu Stage d’informatique musicale de l’Ircam u Parizu. Godine 1982. sudjelovao je na festivalu Opera Prima u Veneciji sa skladbom *Diario*. Godine 1984. skladba *In quella vibrazione* osvojila je natječaj za skladanje na Festivalu delle Nazioni u Città di Castello, a 1986. osvojio je mjesto na međunarodnom festivalu Gaudeamus Music Week u Amsterdamu sa skladbom *L’ombra dell’Angelo*. Godine 1992. osvojio je Međunarodni natječaj za skladanje u Beču skladbom *Primavera dell’anima* za orkestar. Djelo je iste godine izveo Gustav Mahler Youth Orchestra pod ravnanjem Claudia Abbada u sklopu festivala Wien Modern. Njegove skladbe izvođene su na brojnim festivalima i manifestacijama suvremene glazbe, među kojima su Wien Modern (Beč), Venecijanski bijenale, Eclat Festival (Stuttgart), Darmstadt 2000, Metapher Festival (Stuttgart), Festival Milano Musica, Ensamblia Festival (Mönchengladbach), Musikprotokoll (Graz), Aspekte (Salzburg) i drugi. Brojna druga njegova djela izvođena su u Italiji, kao i u Nizozemskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, Japanu, Južnoj Koreji, Meksiku, Australiji i Kini.

Od 1986. do 1990. bio je asistent Salvatorea Sciarrina na tečajevima skladanja u okviru programa naprednih studija u Città di Castello u Italiji. Predavao je skladanje na Konzervatoriju za glazbu u Mantovi.

U svojoj skladbi ***Es muss sein!*** (2021.) Pablo Perezzani poseže za motom posljednjeg stavka Beethovenova posljednjeg dovršenog gudačkog kvarteta. U epigrafu „Muß es sein? – Es muß sein!" („Mora li biti? – Mora biti!"), skladatelj prepoznaje sukus vlastitog skladateljskog rada, usmjerenja i inspiracije: impuls koji se pojavljuje snagom unutarnje potrebe i otvara prostor novome. U skladbi *Es muss sein!* nema izravnih asocijacija na Beethovenu glazbu, „u njoj ne odzvanja nijedan ton iz kvarteta, pa ipak, jedan njezin odlomak gotovo doslovno prati epizodu iz Beethovenova djela – odnosno gestu, iznenadni poriv, to 'Mora!', koji joj prethodi; kao da s njom želi podijeliti 'skok' prema rađanju novoga." (Paolo Perezzani) Smisao posvete Beethovenu skladatelj vidi u nasljeđu impulsa koji dolazi iz prošlosti, prepoznavanju njegove još uvijek žive snage i sposobnosti da i danas otvori put prema novim iskoracima i novim počecima.

FABIO CIFARIELLO CIARDI (Rim, 1960.) u svom se skladateljskom opusu bavi istraživanjem percepcije i korištenja tehnologije, posvećujući se instrumentalnoj i elektroakustičkoj glazbi te stvaranju multimedijalnih djela. Od 2006. godine područje interesa usmjerava prema instrumentalnoj transkripciji intonacija i ritmova govornog

jezika. Studirao je u klasi Franca Donatonija na Akademiji Santa Cecilia i Tristana Murailа te Philippea Manouryja na IRCAM-u. Njegove su skladbe naručivale prestižne institucije kao što su Venecijansko bijenale, Orkestar Haydn di Trento e Bolzano, I Teatro iz Reggio Emilije, Divertimento Ansambl – Glazbena fondacija Ernst von Siemens, Institut za novu glazbu u Freiburgu, Singapursko sveučilište, Elektronički glazbeni studio iz Stockholma i IMEB Bourges, među ostalima. Sa svojim skladbama osvojio je brojne nagrade uključujući Luigi Russolo 1992., nagradu Međunarodne konferencije za kompjutorsku glazbu u Tokiju 1993. godine te nagradu XXV. Međunarodnog natjecanja elektroakustične glazbe u Bourgesu 1998., nagradu Valentino Bucchi u Rimu 1999. te nagradu AITS-a za najbolji zvuk u talijanskom igranom filmu 2011. (Rim, Italija). Godine 2006. francusko-njemački televizijski kanal Arte posvetio je dokumentarni film njegovim djelima temeljenim na sonifikaciji financijskih podataka s burze. Za svoje skladateljske projekte razvio je softverska rješenja za izračun disonance, prostornu distribuciju zvuka, sonifikaciju podataka s financijskih tržišta i instrumentalnu transkripciju govornog jezika uz nekoliko kompjutorski potpomognutih skladateljskih alata. Autor je brojnih publikacija o glazbi 20. stoljeća, psihologiji i analizi glazbe. U suradnji sa Sveučilištem u Trentu, nedavno je objavio knjigu *Creatività musicali. Narrazioni, pratiche e mercato* (u suautorstvu s Giolom Feleom i Marcom Russom, Mimesis edizioni, Milano) te članak *L'analisi della voce parlata: una sfida interdisciplinare per le scienze e la musica* (za UniTrentoMag –

online časopis Sveučilišta u Trentu). Za svoj je znanstveni rad s temom *Strategije i alati za sonifikaciju prozodijskih podataka: perspektiva skladatelja* osvojio nagradu na 26. međunarodnoj konferenciji o slušnom prikazu. Danas radi kao jedan od voditelja emisije *Radio3 Suite*. Nositelj je katedre za kompoziciju i voditelj doktorskog studija Sound Studies and Sonic Art na Konzervatoriju F. A. Bonporti u Trentu. Od 2001. godine, kao jedan od osnivača te član kolektiva Edison Studio, sklada i izvodi uživo glazbu za nijeme filmove te surađuje s izvođačima poput udaraljkaša Mahamada Gavhija Helma, trombonista Iva Nilssona i kontrabasista Danielea Roccata.

Skladba ***Hind*** za ansambl (2025.) jedna je od skladbi iz Ciardijeva opusa posvećena tragičnoj priči djevojčice Hind Rajab. Skladatelj detaljno zapisuje: „Dana 29. siječnja 2024. izraelske su oružane snage ubile palestinsku djevojčicu Hind Rajab, zajedno sa šest drugih članova njezine obitelji i dvojicom bolničara koji su joj pritekli u pomoć. Nakon što su preživjele bombardiranje automobila u kojem su putovale, Hind i njezina sestrična uspjele su stupiti u kontakt s palestinskim Crvenim polumjesecom kako bi zatražile pomoć. Snimke razgovora koje su zabilježili operateri, a koje su još uvijek dostupne na internetu, vjerojatno su bile njihove posljednje riječi. Zvučni pejzaž djela oblikuju urušavanja, ruševine, glasovi i zvukovi preuzeti iz brojnih dokumenata posvećenih invaziji na Gazu. Publika ulazi u taj zvučni prostor i iz njega izlazi zahvaljujući naizgled laganom kazališnom postupku. Iz tog

svijeta pokušava izroniti Hindin tihi glas. Kao drugo u nizu djela koja joj namjeravam posvetiti, *Hind* za ansambl predstavlja doprinos podizanju velova – onih vlastitih." Skladba je oblikovana kao instrumentalna transkripcija Hindina glasa i zvukova iz Gaze, pretvarajući glas u glazbeno tkivo. Hindin govor nije tek dokumentarni dodatak glazbi nego polazište same strukture djela. Skladba je nastala za FontanaMIX Ensemble i izvedena je u sklopu programa EXiTime 2025. u Bologni.

GIOVANNI VERRANDO (Sanremo, 1965.), skladatelj i autor tekstova o glazbi, kompoziciju je studirao na Konzervatoriju Giuseppe Verdi u Milanu kod G. Manzonija, N. Castiglionija i G. Zosija, istodobno studirajući filozofiju na Sveučilištu u Milanu. Studij kompozicije nastavio je na Akademiji Chigiana u Sieni kod F. Donatonija, gdje je 1990. primio nagradu SIAE-a i stekao Diploma di Merito. Od 1993. do 1997. živio je u Parizu, gdje je na IRCAM-u pohađao Cursus annuel d'informatique musicale i tečajeve Tristana Murailla te razvijao vlastita skladateljska istraživanja na području računalne glazbe. Dobitnik je brojnih međunarodnih nagrada i priznanja, među ostalima na natjecanju IRCAM/Ensemble Intercontemporain Comité de lecture (1995.), festivalu Gaudeamus Music Week u Amsterdamu (1995.) i Festival International d'art lyrique u Aix-en-Provenceu (1999.). Godine 2011. primio je Srebrnog lava na 55. Venecijanskom bijenalu glazbe kao jedan od osnivača ansambla RepertorioZero, posvećenog istraživanju novih instrumenata

i novih načina oblikovanja zvuka. Njegov skladateljski rad obuhvaća istraživanje glazbenog jezika, orkestracije, elektronike, nestandardnih instrumenata i multimedije. Njegova su djela izvodili istaknuti međunarodni ansambli i orkestri, među kojima su gudački kvartet Arditti, Ensemble Intercontemporain, Les Percussions de Strasbourg i Simfonijski orkestar RAI-ja. Verrandova se glazba izvodi na vodećim festivalima i u uglednim institucijama suvremene glazbe diljem Europe i svijeta. Predaje kompoziciju u Milanu te orkestraciju i teoriju kompozicije u Luganu, a održava i seminare u Italiji i inozemstvu. Autor je knjiga *La nuova liuteria: orchestrazione, grammatica, estetica* (2012.) i *Musica e multimedialità: un cambio di paradigma* (2025.).

Naslov za skladbu ***Dulle Griet***, Giovanni Verrando uzima prema istoimenoj slici Pietera Bruegela (u prijevodu, *Luda Griet*). U bilješci uz skladbu, Verrando ističe tri ključna pojma: nered, mnogostrukost i antropomorfizam. Skladba proizlazi iz fascinacije izrazitom neharmoničnošću unutar Bruegelove slike koja nas potiče, kako kaže Verrando, „da se, kroz odveć slične i međusobno nerazlučive boje, probijemo do njezinih temeljnih kriterija. Istodobno, bujna mašta razotkriva mentalni poredak, pokazujući zatvoren i dobro organiziran sustav u kojem svaki pojedini element izgrađuje mrežu sazdanu od koherentnih i malo vjerojatnih poveznica“. Vizualni svijet slike sastavljen od velikog broja različitih, teško razlučivih elemenata, u kojoj oko promatrača stalno pronalazi nove detalje, slikar u slici miješa ljudsko,

životinjsko i neživo. Predmeti i bića izgledaju kao da prelaze iz jednog oblika u drugi. Svijet više nema jasne kategorije. Upravo je u slikarevu načinu konstruiranja nereda Verrando pronašao način konstruiranja glazbenih sredstava, što opisuje citatom francuskog filozofa i teoretičara glazbe Jacquesa Attalija: „Nema mita koji glazbu ne opisuje kao oblikovanje, pripitomljavanje, ritualizaciju buke u simulakrum ritualnog ubojstva, metaforu utemeljujuće žrtve svakog društvenog poretka." Posebno je zanimljiv sam zvuk djela: instrumenti su snažno ozvučeni, a konvencionalna boja pojedinih instrumenata često je namjerno zamagljena ili gotovo neprepoznatljiva. U zvučni materijal ulaze i nestandardni objekti poput kartonskih kutija, elastičnih traka i metalnog lanca na vibrafonu. Kritički opis snimke ističe prijelaze od vrlo finih, gotovo nečujnih zvukovnih struktura do izrazito bučnih, uznemirenih i dinamički zasićenih sekvenci. Djelo je praizvedeno 18. svibnja 2010. u Milanu, na festivalu Nuovo Mondo, u izvedbi ansambla Sentieri Selvaggi pod ravnanjem dirigenta Carla Boccadora.

NICOLA SANI (Ferrara, 1961.) talijanski je skladatelj i medijski umjetnik, novinar i menadžer koji je kompoziciju učio kod Domenica Guaccera, Antonia Scarlata, Guida Bagganija, a elektroničku glazbu kod Giorgia Nottolija. Također je pohađao tečajeve kod Karlheinza Stockhausena i Davida Keanea. Autor je glazbeno-kazališnih, plesnih, simfonijskih i komornih skladbi, elektroničkih i multimedijskih projekata koji se

redovito prikazuju na velikim međunarodnim festivalima u Italiji i inozemstvu. Uz brojne funkcije koje obnaša, ističe se kao umjetnički savjetnik Teatra Comunale u Bologni te umjetnički direktor IUC Sveučilišne ustanove za koncerte u Rimu, a također je osnivač i umjetnički direktor projekta Sonora za promociju nove talijanske glazbe u inozemstvu, u suradnji s CEMAT-om.

Skladba ***Per incantamento*** Nicole Sanija nastala je 2020. godine, u vrijeme pandemije koronavirusa, kao narudžba u okviru programa *Vivere all'italiana in musica*. Djelo su praizveli Icarus Ansambl i mezzosopranistica Monica Bacelli na *online* koncertu, pod ravnanjem Marca Angiusa. U skladbi Sani poseže za poezijom Dantea Alighierija, točnije za glasovitim sonetom *Guido, i' vorrei che tu e Lapo ed io* („Htio bih, Guido, ti i Lapo i ja") iz zbirke *Rime*. U sonetu Dante priziva pjesničku sliku čarobnog putovanja između želje, prijateljstva i utopije, koju Sani oblikuje glasom mezzosopranistice i zvukovima ansambla, preobraženima i projiciranima u prostor tehnikama digitalne obrade i prostornog oblikovanja elektronike uživo, čije je algoritme razvio Alvise Vidolin. U središtu skladateljeva zvučnog istraživanja nalaze se kontinuirana obrada boje tona, širenje prostornih i vremenskih dinamika te istraživanje zvuka i njegovih krajnjih granica. Elektronika djeluje kroz prostornu projekciju, obradu u stvarnom vremenu i digitalnu sintezu, uključujući rezonantne filtre te granularnu sintezu upravljanu frekvencijskom modulacijom. Instrumentalni zvuk razvija

se u širokom spektralnom polju boja, stvarajući mikrotonalne nijanse, odjeke i reverberacije kroz koje prolazi glas. Digitalna obrada djeluje na spektralnu morfologiju zvukova, pritom prostor pretvarajući u aktivan parametar skladanja. Rezultat je koncepcija skladanja koja je sama po sebi „intermedijalna“ – svojevrsna zvučna čarolija u kojoj se, riječima Nicola Sanija, „Danteova riječ, glas i prostor stapaju u jedno, jedinstveno, preobraženo putovanje“.

DANTE ALIGHIERI:
***Guido, i' vorrei che tu e Lapo ed io* (*Rime*, XIV)**
(prijevod na hrvatski: Frano Čale)

Htio bih, Guido, ti i Lapo i ja
da se ko čarom nađemo u lakom
brodiću, da po vjetru plovi ma kom,
i po našoj nas volji morem njija,

i da oluja nikada ne vija
i nemirnim ne zapriječi nas zrakom,
neg jedna želja da raste u svakom,
da naše društvi sveđ se više zbija.

I gospe Vannu i Lagiu i s njima
onu što trideseta je po redu
da taj čarobnjak dobri kraj nas stvori:

i samo da se o ljubavi zbori,
da im je lijepo u svakom pogledu,
kao što, mislim, bilo bi nam svima.

HELENA SKLJAROV (Zagreb, 1993.) skladateljica je i muzikologinja. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu muzikologiju je diplomirala (2017.) pod mentorstvom profesora Nikše Gliga, a kompoziciju (2020.) s operom *Nothing. Almost* za glasove, orkestar i elektroniku u klasi Berislava Šipuša. Usavršavala se na različitim seminarima i radionicama te je, među ostalima, surađivala s umjetnicima kao što su Irvine Arditti, Kaija Saariaho, Tristan Murail, Elena Mendoza, Alexander Schubert, Francesco Filidei, Pierre Jodlowski, Johannes Kreidler i Roger Alsop. Tijekom akademske godine 2019./2020. studirala je kompoziciju na *Conservatoire national supérieur de musique et de danse* u Lyonu u klasi Martina Matalona. Godine 2023. osnovala je Serious Ensemble Zagreb, čija je umjetnička voditeljica. Ansambl je usmjeren na istraživanje novih koncepata koncerta kao društvenog i interdisciplinarnog događaja, a od 2023. djeluje i kao rezidencijalni ansambl festivala Music-Mission-Vision. Od sezone 2024./2025. razvija vlastiti koncertni ciklus u suradnji s likovnim umjetnicima. Njezina se djela izvode na festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu, a opus joj obuhvaća više od pedeset skladbi. U središtu njezina umjetničkog interesa nalaze se interdisciplinarni pristupi, povezivanje glazbe i vizualnih umjetnosti, performans, glazbeni teatar te istraživanje novih oblika koncertne i izvedbene prakse. Od 2024. do 2027. članica je Programskog odbora Cantus Ansambla pri Hrvatskom društvu skladatelja. Kao muzikologinja bavi

se pisanjem kritika i analizama suvremene glazbe te je autorica više od pedeset objavljenih tekstova. Od 2026. godine živi u Oslu, gdje je upisala doktorski studij kompozicije na Norveškoj glazbenoj akademiji (*Norges musikkhøgskole*, NMH), na kojoj je trenutačno zaposlena na Odsjeku za kompoziciju, glazbenu teoriju i glazbenu tehnologiju.

Svoju novu skladbu ***Phenomenon***, za ansambl, video i elektroniku Helena Skljarov posvetila je ansamblu Icarus. Vođena tematikom programa koncerta, za svoje početno polazište skladbe uzima prirodni element vode. S druge strane, u skladbu naracijom upisuje različite vrste „fenomena" koje za skladateljicu predstavljaju „činjenice koje, kad su izgovorene ili napisane na određen način, u nama izazivaju iznenađenje (odnosno, to bi trebale, jer im je to cilj)". Svakodnevno okruženje takvim fenomenima „u vijestima, statistikama i otkrićima, a najviše činjenicama kojima nas mediji neprestano bombardiraju" skladateljici daje poticaj za korištenje upravo takvih tipova fenomena vezanih uz glazbu i vodu u naraciji skladbe, bilo da je riječ o tvrdnjama koje su točne ili netočne. „Voda se pritom pojavljuje u krajnjim oblicima, tj. kao prirodna pojava i kao dio stroja. Tu je, kao i u samoj glazbenoj strukturi, očit sukob čovjeka i stroja: udaha i šapata, tipa sviranja i sl. S jedne strane, te elektronike, načina naracije i mašine s druge. A smisao? Vjerujem da se vrlo jasno iščitava iz same skladbe." (Helena Skljarov)

ICARUS ANSAMBL osnovan je 1994. godine. Ovaj međunarodno priznati ansambl nastupao je u Meksiku (Festival Cervantino, Festival Donatoni, Forum Manuel Enriquez, Međunarodni festival Santa Lucia u Monterreyu), Argentini (Teatro Colón u Buenos Airesu), Sjedinjenim Američkim Državama (New York, San Francisco), Japanu (Tokio, Nagoya), Nizozemskoj (Gaudeamus Week), Belgiji (Ars Musica), Španjolskoj (Mercat de les Flors u Barceloni, Festival Peralada, Vitoria, Bilbao, Badajoz, Madrid i Ávila), Engleskoj (Huddersfield Contemporary Music Festival i Cardiff Music Festival), Walesu (Swansea Festival), Švicarskoj (Tag für die Neue Musik i ISMC), Austriji (Beč), Hrvatskoj (Muzički biennale Zagreb), Francuskoj (Nica, Perpignan, Dijon), Egiptu (Opera u Kairu i Aleksandriji), Njemačkoj (München i Stuttgart), Azerbajdžanu (Baku), Indoneziji (Jakarta i Bali), Rusiji (Sankt-Peterburg i Peterhof), Litvi (Festival Gaida), Irskoj, Rumunjskoj i Moldaviji. U Italiji je ansambl nastupao u gotovo svim najvažnijim kulturnim institucijama i na vodećim festivalima, uključujući čak tri nastupa na Venecijanskom bijenalu. Među značajnijim suradnjama ističu se one s redateljima Yoshirom Oidom, Danieleom Abbadom i Francom Ripom di Meanom, kao i s umjetnikom Christianom Boltanskim na instalaciji *Tant que nous sommes vivants*. Ansambl je surađivao i s Francescom Michelijem i Lorenzom Mijaresom, kao i sa studijima Agon, Fabrica (Benetton), Otolab, Royal Collegeom u Birminghamu i Tempo Realeom. Ostvarene su i suradnje s Lucom Scarzellijem, Alviseom Vidolinom, Robertom Pacijem Dalòm i umjetničkom skupinom Giardini Pensili,



kao i s glumcima Elijem De Capitaniom, Johnom De Leom, Micheleom De Marchijem i Ivanom Monti. Ansambl je surađivao i s umjetnicima iz drugih područja, među kojima je Jenny B. Među izvođačima koji su nastupali s ansamblom bili su i istaknuti predstavnici međunarodne elektroničke i posttehno scene, poput Staalplaat Soundsystema (Nizozemska), Pan Sonica (Finska) i Andija Tome iz skupine Mouse on Mars (Njemačka). Među istaknutim gostujućim dirigentima bili su Marco Angius, Giorgio Bernasconi, Francesco Bossaglia, Franco Fusi, Dario Garegnani, Erasmo Gaudiomonte, Giovanni Landini, Andrea Molino, Renato Rivolta, Ivan Josip Skender, Berislav Šipuš, Yoichi Sujiama, Juan Trigos, Pierre André Valade, Pierangelo Valtinoni i Jonathan Webb. Icarus Ansambl često surađuje i s drugim ansamblima, među kojima su Alter Ego, Neuevocalsolisten (Njemačka) i Cantus Ansambl (Hrvatska), na posebnim umjetničkim projektima. Godine 2020. ansambl je osvojio natječaj Ministarstva vanjskih poslova Republike Italije Vivere all'italiana in musica. Ansambl redovito gostuje u programima radija RAI, a njihovi koncerti emitirani su na nacionalnim radijskim i televizijskim mrežama u Japanu, Meksiku, Argentini, Nizozemskoj, Francuskoj, Švicarskoj, Rumunjskoj i Azerbajdžanu. Ansambl je snimao za diskografske i izdavačke kuće Kairos, Ricordi, Stradivarius, Bottega Discantica, Sincronie, Ariston i Spaziomusica.

MATILDE LAZZARONI rođena je 1991. godine u Bologni, gdje je diplomirala pravo te završila studij pjevanja na Konzervatoriju G. B. Martini u Bologni. Dobitnica je Međunarodne nagrade Primo Palcoscenico 2016. godine, a operni debi ostvarila je u ulozi Cherubina u Mozartovoj operi *Figarov pir* u Teatru Bonci u Ceseni, pod umjetničkim vodstvom Claudia Desderija, s kojim se usavršavala u Mozartovu repertoaru na Scuola di Musica di Fiesole. Suosnivačica je vokalnog ansambla Zero Vocal Ensemble s kojim je nastupala na brojnim festivalima, izvodeći repertoar koji obuhvaća englesku i talijansku madrigalistiku, kao i djela Berija i Ligetija za vokalne ansamble. Usavršavala se kod Alde Caiello u području suvremenog repertoara, a 2019. godine debitirala je na Venecijanskom bijenalu u operi *La Meccanica del colore* Nuna Coste. Više je puta surađivala s festivalom Aperto u Reggio Emiliji, nastupajući, među ostalim, u djelima *Haye, Le parole, la notte* Maura Montalbettija 2017. godine te *Alfred, Alfred* Franca Donatonija 2024. godine. Iste je godine, u duu s basom Niccolòm Rodom, izvela *Indianerlieder* Karlheinza Stockhausena na festivalu Le strade del suono u Genovi. Od 2016. godine bila je članica zbora Teatra Comunale Luciano Pavarotti u Modeni, od 2020. godine Teatra Municipale u Piacenzi i Teatra Regio u Parmi, od 2018. godine Zbora i orkestra Ghislieri, od 2022. godine Opére de Monte-Carlo, a od 2023. godine Teatra Comunale u Bologni. U studenom 2024. godine pobijedila je na natječaju za mjesto mezzosopranistice u Teatru Comunale u Bologni, gdje trenutačno djeluje.

TOMMASO USSARDI (Bergamo, 1984.) talijanski je skladatelj i dirigent. Diplomirao je s najvišim ocjenama kompoziciju, orkestralno dirigiranje i zborsko dirigiranje na Konzervatoriju G. B. Martini u Bologni. Usavršavao se kod Danielea Gattija na Accademiji Chigiana u Sieni, gdje je 2017. godine dobio priznanje za najboljeg studenta. Kao dirigent surađivao je s vodećim talijanskim orkestrima, kazalištima i festivalima, među kojima su Teatro Massimo di Palermo, Teatro Lirico di Cagliari, Teatro Comunale di Bologna, Orchestra Haydn, Orchestra Toscanini, Bologna Festival, Stresa Festival i Sagra Malatestiana. Godine 2013. osnovao je Orchestra Senzaspine, čiji je umjetnički i glazbeni direktor, a od 2017. godine glazbeni je direktor ansambla Ensemble Istantanea, specijaliziranog za suvremenu glazbu. Kao skladatelj usmjeren je na operu, glazbeno kazalište, ples i interdisciplinarno stvaralaštvo. Među njegovim novijim djelima ističu se *E buio fu* (2023.), naručeno od Grada Bologne, *SOAC* (2024.), balet u jednom činu nastao na narudžbu ATERballetta, te *Onde* (2025.), operni projekt namijenjen djeci u dobi od rođenja do tri godine. Njegovo umjetničko istraživanje usmjereno je na odnos između zvuka, geste, dramaturgije i percepcije, pri čemu skladateljsku praksu povezuje s intenzivnim djelovanjem na području suvremene izvedbene umjetnosti i kulturnih inovacija.

Pozivamo vas na sljedeći koncert
iz ciklusa Cantus Ansambla
2026./2027.

cantus ansambl

19.12.2026. | 19:30 h

Velika dvorana KD Vatroslava Lisinskog

CIKLUS *LISINSKI SUBOTOM*

SOBA S POGLEDOM

SVEČANI KONCERT CANTUS ANSAMBLA
U POVODU 25 GODINA OD UTEMELJENJA

IVANA SRBLJAN, mezzosopran | **RADOVAN VLATKOVIĆ**, rog | **LP DUO**
IVAN JOSIP SKENDER, dirigent

—

PROGRAM:
Tomislav Oliver — Luciano Berio — Milko Kelemen*
— Krzysztof Penderecki

/ * PRAIZVEDBA /

—

Ulaznice su u prodaji na blagajni dvorane *Lisinski*,
kao i u sustavu **ulaznice.hr**.

NOSITELJ PROJEKTA | **NAKLADNIK**
Hrvatsko društvo skladatelja
Berislavićeva 9, Zagreb
ANTUN TOMISLAV ŠABAN | glavni tajnik HDS-a
BERISLAV ŠIPUŠ | umjetnički voditelj
IVAN JOSIP SKENDER | stalni dirigent
IVAN ŠIMATOVIĆ | producent ansambla
MARTINA VASILJ | suradnica za produkciju i komunikaciju
DENIS PALAČIĆ | poslužitelj ansambla
SRĐANA VRSALOVIĆ | urednica izdanja
DARIJA ŠĆUKANEC | lektorica izdanja
ZLATAN VEHABOVIĆ | autor likovnog rješenja naslovnice
EMIL ŠIMIK, ECONIK D.O.O. | likovno oblikovanje izdanja
NEW FLYER | tisak
100 PRIMJERAKA | naklada





www.cantus-ansambl.com | www.hds.hr